

BÓNG ĐEN CUỐI ĐỜI .

Bao năm mòn mỏi xứ người
Thèm một phút trở về đất mẹ
Muốn nhìn tia nắng vàng ấm áp
Làn bụi mờ thắm đượm mồ hôi
Tiếng xôn xao cổ tích ngóng chờ
Nhịp chân bước cuộn tình hè phố .

Nhưng tất cả trở thành xa lạ
Người thân quen lạc mất dấu tìm
Ngôi nhà cũ oằn mình chủ mới
Mất tình người đối xử thú hoang
Quay nhìn đâu chỉ thấy kim tiền
Trên quê hương cứ ngỡ viễn khách
Đây là đâu có phải đất nhà
Hay đã làm cỗi ta bà tục lụy
Đồng bào ta mà tưởng dân nào
Sao tiếng nói chỉ toàn lợi lộc
Sống trong ngục cứ nghĩ đất hứa
Cúi đầu chui rúc kiếm chút lợi danh
Quì mọp gối hầu kẻ vong nô
Lột dân đen tận cùng xương tủy
Hèn hạ cầu xin phương bắc cuồng bạo
Hống hách thù hằn dân lành cô thân.

Có phải chúng ta dân Việt

Sao vô tình khi đất nước điêu linh !

PHAN NGHĨA .